

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

23 03 2018

Господине Грујићу,

Не можете у дијалог да уђете и изађете кад ви хоћете. Постоје нека правила која господа поштују. Нисам својом вољом овај дијалог изабрао и користим право на одговор.

Један од слојева мога текста је критика елитизма. Друштвени положај сам по себи не обезбеђује место у елити једног народа. Бар не у оној истинској, елити духа. У профаној свашта је могуће. Код нас се у елиту гурају већ по свом иметку или завршеној високошколској специјализацији ма које области. Истинску елиту чине ретки непоткупљиви мислиоци, људи од интегритета, носиоци прогресивних хуманистичких идеја, спремни на борбу и жртву за идеал. Такви су, по правилу, увек близу своје народу. И без потребе да се сврстају било где, па ни у елиту.

Занимљиво је, господине Грујићу, да вас је, по сопственом признању, нагнало да се огласите управо моје разобличавање елитизма. А онда сте својим коментарима баш илустровали појаву на коју указујем.

Упорно пренебрегавате моје инсистирање на жртви и ризику који је нужан у одбрани отаџбине. Оловка је моћно оружје и сам га користим. Али нама одавно нису довољне петиције. Ми смо у издајничкој мрежи коју морамо да покидамо. О томе говорим!

Присуство људи нашег друштвеног положаја тамо где прети кундак и разулареност режимске полиције, то је оно што соколи народ, учвршћује му уверења. То је оно због чега би вас народ могао видети као своју елиту. Не морате ни ви ни било ко други буквално повести народ. Али мало је необично да вас који толике године ех cathedra одгајате нашу академску омладину сада, по вашим речима, нема ко да следи???

Господине Грујићу, уважио сам вас и одговорио и чак био помирљив у мери прикладној вашем првом коментару. Не држите се суштине, преопширношћу покушавате да затрпате аргуменате које износим, те ћу са жаљењем овде морати да прекинем дијалог. Штета да није окончан уз разумевање и у неком бољем тону.

Драган Тодоровић

23 03 2018

Господине Тодоровићу,

Дијалог сте започели Ви својим одговором на мој коментар о Вашем чланку. Свако ко објави чланак на СРБском ФБРепортеру прихвата да читаоци могу да напишу коментар. Тај коментар не

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

представља почетак дијалога, јер ако тако посматрате, онда је Ваш чланак почетак неоствареног дијалога.

Ви пренебрегавате, мој позив изазван Вашом придиком, да изађете на улицу и са својим текстом о спасавању Србије и народа добијете довољну подршку да се пропадање заустави. Уместо тога Ви сада написасте:

„Ми смо у издајничкој мрежи коју морамо да покидамо. О томе говорим!“.

Немојте да говорите нити да пишете, већ је покидајте, односно организујте људе да је покидате. Моји покушаји нису добили довољну подршку. Надам се да ће Ваш добити. Не чекајте више. Делујте у духу свог закључка.

Између нас није било дијалога. Није било зато што ја цитирам Ваше ставове и о њима пишем, а Ви не да не цитирате моје већ игноришете и чињенице и податке које сам изложио и изнесите произвољна тврђења с којим сте и завршили свој данашњи одговор.

Ви нисте изнели аргументе да би одбранили своје критике које сам цитирао. Понављам их:

„Одакле јој право да се вајка на успавани народ ако сама посматра са безбедне удаљености? Да ли јој та дистанца ствара немир и грижу савести?“

и

„Ви, интелектуалне громаде, слободни стрелци којима је тесан сваки облик друштвеног организовања... Све вас би ваш народ морао да види доле, на улици. У првим редовима. А онда би, надајмо се, за вама пошао.“

„Уместо да сте изашли на улицу, и повели га. Управо та уљуљканост, конформизам наше интелигенције, неспремност на ризик и жртву“

Дугачак је мој одговор због бројних чињеница и доказа који показују да таква Ваша уопштавања не одговарају истини. Та Ваша уопштавања су веома битна за Ваш чланак.

Намерно сам био започео свој коментар оштром оценом Вашег текста да бих указао да таква уопштавања само продубљују раздор у нашем народу. Зато, да не би ова преписка постала допринос томе, јер ми то није била намера, а и Ви кажете да није ни Ваша намера, ја ћу да завршим следећим. Слажем се с Вашим ставом о младима из Вашег основног текста;

Уверени су у право на побуну.

Такође подржавам Ваша питања:

Зашто је тако тешко потиснути сујете и **упрегнути се у исти јарам, отаџбине ради?**

Зашто су у нашој елити тако ретки они у чијем оку видимо жар и спремност за борбу?

Ваш закључак је тачан, али благ:

Ми немамо више времена, даме и господо!

Расправа поводом уопштавања Драгана Тодоровића у његовом чланку:

„Нека српска елита сиђе у свој народ и поведе га“

на: <https://facebookreporter.org/2018/03/21/neka-elita-sidje-u-svoj-narod/>

Др Љубомир Т. Грујић

Редовни професор у пензији